

Overweging 4de zondag d.h.j. B – 28 januari 2024 – Marianne Thie

De macht willen hebben, de baas willen zijn, krachtmetingen, het begint al op jonge leeftijd. Eerst nog onschuldig met 'armpje drukken', of wie het langst in de poppetjes van elkaars ogen kan kijken zonder weg te kijken, of je iets toe-eigenen van de ander en er gauw mee vandoor gaan.

Macht uitoefenen en krachtmetingen zijn van alle tijden, ook vandaag de dag. We horen, zien en lezen het helaas oneindig veel in allerlei vormen van de media. Komt op allerlei niveaus voor en kent vele soorten. Zowel fysiek als mentaal.

Ook in onze directe omgeving gebeurt het. Soms zichtbaar en soms onzichtbaar.

En wijzelf? Hoe gaan wij ermee om?

Het verhaal wat wij vandaag hoorden gaat over bijzonder gezag, natuurlijk gezag. En ook over de macht/het vermogen om een, bezeten, schreeuwende mens tot rust te brengen, het boze en vervuilde binnenin hem weg te sturen en hem weer bij zinnen te brengen, te helen.

Heb ooit een cursus gedaan voor werk, deze heette 'Leiding geven zonder macht'. Een zeer bekend crème merk – Nivea - kreeg daar een totaal andere betekenis, zo ook OMA en LSD. Nivea werd: Niet Invullen Voor Een Ander, Oma die moest je vooral thuislaten want die werd: Oordelen Meningen Adviezen - en LSD werd: Luisteren Samenvatten en Doorvragen.

Luisteren, een open houding naar elkaar toe, empathie, duidelijk zijn, onderzoeken of je elkaar goed begrijpt, was daarbij o.a. - met de eerder genoemde afkortingen - de basis van het oefenmateriaal.

Macht en gezag deze woorden worden nog wel eens door elkaar gehaald, al kent het grijze gebied. Macht heeft met eigenbelang te maken.

Bij de cursus riep het woord 'macht' negatieve gevoelens en weerstand op.

Dat dat iets is om daarmee iemand te onderdrukken, naar je hand te zetten, te overheersen, te kleineren, je naar degene 's pijpen moet dansen, ja en amen moet knikken. Zelfs bang voor iemand moet zijn. Macht neem je zonder dat mensen het willen. Dat maakt het verschil met het woord gezag.

Gezag. Dat verdien je door je gedrag/uitstraling. Die houding is dienend, oog hebben voor wat er speelt, daar wat mee doen. Heeft met waarheid, eerlijkheid en vertrouwen te maken. Daar is ruimte voor inspraak. Gezagvol spreken is spreken zonder eigenbelang. Het zeggen maar het ook doen.

In deze korte evangelielezing gaat Jezus met zijn volgelingen naar het dorpje Kafarnaüm, waar hij op die Sabbat naar de synagoge ging en onderricht gaf aan de aanwezige mensen. Wat hij precies daar heeft gezegd valt uit dit stukje niet op te maken, maar het was anders dan anders, niet zoals de schriftgeleerden het uitlegden. De mensen waren buiten zichzelf van verbazing over zijn leer, is er over opgeschreven. En dan is daar die man in de menigte - niet met name genoemd - met een onreine geest- zo staat er, die Jezus in zijn doen en laten herkent en hem bekend maakt en die zich schreeuwend tot Jezus richt, met een tegenstem.

En wat schreeuwt er nu, schreeuwt er nu ook iets in ons?

Onze huidige tijd kent ook veel geschreeuw, de wereld is luidruchtiger dan ooit. De schreeuw van oorlog en onrecht, van onmacht, wanhoop en angst, van jaloezie, achterdocht en pijn. Schreeuwen maakt veel kapot, niet alleen bij de ander maar ook bij jezelf.

De huidige digitale wereld kent vele communicatie kanalen, voorbeelden te over. Er wordt wat afgetwitterd, geappt, getikt, getokt, gesnapchat en noem maar op. Vaak worden er veel

woorden gebruikt in de reacties, maar zonder enige betekenis. Maar er zijn ook reacties bij waarvan de woorden diep kunnen kwetsen, pesten, pijn doen, discrimineren, omlaag halen, haat uitspreken, tot wanhoop drijven. Het zijn de woorden als van die verwarde man uit het evangelie die aan het krijsen en aan het gillen is.

Maar er zijn ook woorden die kunnen helen, verzorgen, troosten, helpen, inspireren, ondersteunen, houvast geven, waar liefde vanuit gaat, die invoelen, hoop en vertrouwen uitspreken.

In de eerste lezing zegt God dat Hij profeten zal doen opstaan, die zullen spreken namens Hem. En als wij zelf dan die profeten zouden zijn? Wat moeten wij dan zeggen? God zegt daarover: "Ik zal hem mijn woorden in de mond leggen".

Als we als profeten woorden willen spreken dan moeten het in elk geval goede woorden zijn, die opbouwen en niet kapot maken, die troosten en vergeven en zeker geen haat oproepen.

Het moet woorden zijn, die insluiten en nooit buitensluiten, woorden die krachtig opkomen voor hen die daar zelf te zwak voor zijn.

Zo doet Jezus dat ook in het evangelie bij die bezeten man, die door Jezus krachtig sterk en overtuigd, zonder angst en vol vertrouwen benaderd wordt.

Hij mag weten en voelen dat binnen in hem het goede huist.

De kracht die van Jezus' woorden uitgaat, doet hem goed.

Hij mag zichzelf weer worden. Jezus' woorden hebben hem genezen.

En zo kunnen onze woorden ook genezen, helen, troosten, vergeven, als we ze niet zielloos, betekenisloos uitspreken, maar in Gods' naam een krachtig woord van liefde spreken. Amen.